

πήγια ἐπὶ τριποδικῶν βάσεων, κεκοσμημένα ὑπὸ κρίκων φύλλων χαριέντως συστρεφόμενων. Ὁρειχάλκινος κρατῆρ, λαμπρῶς διατηρούμενος, εἶναι ἀξιοσημείως διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ καὶ τὴν λεπτότητα τοῦ μεταλλοῦ ἐξ οὗ ἀποτελεῖται, καταδεικνύουσαν μεγάλην δεξιότητα τοῦ κατασκευάσαντος αὐτὸν καλλιτέχου.

Τὰ σιδηρᾶ ἀντικείμενα περιλαμβάνουσι ξίφη, ἄκρα λογῶν, μικρότερα ὄπλα κλπ. Τὸ μέγα ξίφος διακρίνεται διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ, τὴν καλὴν αὐτοῦ διατήρησιν καὶ διὰ τὰ λείψανα τῆς λαμπρᾶς αὐτοῦ λαβῆς, κατεσκευασμένης ἐξ ἐλεφαντόδοντος, προσηρμοσμένου ἐπὶ τοῦ σιδήρου ὑπὸ ἰσχυρῶν ὀρειχαλκίνων ἤλων, κεκοσμημένων ὑπὸ μεγάλων χρυσῶν κεφαλῶν, ὧν μία μόνον περιεσώθη.

Τὰ πολύτιμα εἶδη συνίστανται κυρίως ἐκ πολλῶν ἀργυρῶν ἐλικοειδῶν δακτυλίων, ἀργυροῦ κρίκου, ὁμοίου τὸ μέγεθος καὶ σχῆμα πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν κρίκους τῶν χειρομάκτρων τῆς τραπέζης, λεπτῶς δὲ ἐπεξεργασμένου καὶ φέροντος ἔγγλυφον τὴν εἰκόνα πτηνοῦ καὶ ἐκ τινων χρυσῶν σφαιριδίων ἀναγομένων εἰς περιδέραια.

ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΓΥΡΤΕΙΑ.

Τῷ 1837 ἡ γαλλικὴ ἀκαδημία διώρισεν ἐπιτροπὴν, ἵνα ἐξετάσῃ τὰ θαυμάσια τῶν ὡς τυφλῶν δρώντων, οἵτινες ὑπεβλήθησαν εἰς τὸν οὗτω καλούμενον ζωικὸν μαγνητισμὸν. Πᾶσαν αἱ ἀξιώσεις ἕως αὐτῶν διελύθησαν· οὔτε μαγνητισμὸς ὑπῆρχε οὔτε οἰαδήποτε δυνάμεις δευτέρας ὁράσεως. Ἡ σχετικὴ ἕως ἐκθεσις ἠμφισβητήθη. Τότε ὁ διδάκτωρ Μπουρδὲν προσήνεγκε βραβεῖον 3.000 φράγκων εἰς πάντα ὑπνοβάτην ἢ ἄλλον, ὅστις θὰ ἠδύνατο ν' ἀναγνώσῃ ἄνευ τῆς χρήσεως τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἐξ ὑποψήφιου ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Γαλλίας ἐπαρουσιάσθησαν πάραυτα, διότι ὁ ζωικὸς μαγνητισμὸς καὶ ἡ ὑπνοβασία ἦσαν τότε ἐπιδημικά. Τότε νέα διωρίσθη ἐπιτροπὴ καὶ νέα ἐπλήθον ἀποτυχία. Αἱ δοκιμαὶ ἐξηκολούθησαν μέχρι τοῦ ὁκτωβρίου τοῦ 1840, ὅτε κατὰ τὴν λήξιν σειρᾶς δεινῶν ἀποτυχιῶν καθ' ἃς τὰ τεχνάσματα ἐκάστου τῶν ὑπερόχους δυνάμεις ἀξιούτων ἀπεκαλύφθησαν, ἡ ἀκαδημία ἀπεφάσισε νὰ μὴ λάβῃ πλέον ὑπ' ὄψει οἰαδήποτε ἀνακοίνωσιν, ἀναγομένην εἰς τὴν ἀπάτην ταύτην καὶ τιμωρίαν, ἣτις ἔφερε τὰ ὀνόματα ζωικὸς μαγνητισμὸς καὶ διορατικότης (clairvoyance). Ταῦτά συνέβησαν καὶ τῷ σὶρ Ἰακώβῳ Σίμφων, ὅστις μετὰ εἰκοσαετία, ὅτε παραπλήσια ἀξιώσεις διευτυπῶντο ἐν τῷ ἡνωμένῳ βασιλείῳ τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ ὅτε οἱ ὑπνοβάται καὶ οἱ διορῶντες καὶ οἱ τὰς σχέψεις ἀνακαλύπτοντες κατελάμβανον ἐκ νέου τὴν σκηνήν, προσέφερε γραμματίον 500 λιρῶν, ὅπερ ἔκλεισεν ἐν κιβωτίῳ καὶ ἔθηκεν ἐπὶ θρανίου, εἰς πάντα ὅστις θ' ἀνεγίνωσκε τὸν ἀριθμὸν, ὡς εὑρίσκητο ἐν τῷ κιβωτίῳ. Οὐδεὶς ἠξίωσεν ὅμως τὴν πρόσκτησιν τοῦ πεντακοσιολίρου γραμματίου. Τὸ παραπλήσιον πείραμα τοῦ κ. Λαμπουσέρ μετὰ τοῦ ἀνιχνευτοῦ τῶν σχέψεων Μπίσσοπ εἶναι νεώτατον, ἀλλ' ἐξετελέσθη ὑπὸ ὄρους ἦττον αὐστηροῦς καὶ ὑπὸ προσώπου, αἱ ἀξιώσεις τοῦ ὁποίου καίπερ μεγάλως τὴν προσοχὴν ἐφελκυσάμεναι, ἦσαν πλέον ἢ ἀσυνήθως ἄστοιχοι.

Ἐξετάσωμεν, τέλος, ἔποψιν τινὰ τῆς ἐπιρροῆς τῆς ὑποβολῆς, ἣτις ὡς πιθανὸς κοινωνικὸς κίνδυνος ἐφειλύσατο τὴν προσοχὴν νομομαθῶν καὶ ἰατρῶν—τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἀναβαλλομένης ὑποβολῆς. Ἀπεδείχθη ὅτι ὑπνωτιζόμενος τις οὐ μόνον ἐκτελεῖ ἀσυναίσθητως ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ὑποβολῆς πράξεις ἐπικινδύνους εἰς τε αὐτὸν καὶ εἰς ἄλλους καὶ κακοῦργους καθ' ἑαυτὰς, ὡς κλοπὰς, ἐξάσκησιν βίας καὶ τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ὅτι ἔνιοι—ὑπάρχουσι δὲ λόγοι νὰ πιστεύσωμεν τοῦτο—δύνανται νὰ δεχθῶσιν ὑποβολήν, ἐνέχουσαν χρονικὸν τι στοιχεῖον. Δύναται τις νὰ εἴπῃ π. γ. εἰς τοιοῦτον: «Ὅκτις ἡμέρας ἀπὸ τῆς σήμερον, ἐν δεδομένῳ χρονικῷ διαστήματι θὰ ὑποστρέψῃ εἰς τὴν ὑπνωτικὴν κατάστασιν, θὰ μεταβῆ εἰς ὄρισμένην τινὰ θέσιν, θὰ κλέψῃ τοιοῦτο ἢ τοιοῦτο ἀντικείμενον ἢ θὰ προσβάλῃς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ πρόσωπον καὶ δὲν θὰ ἐνθυμῆσαι τίς σοὶ ἔδωκε τὰς ὁδηγίας ταύτας». Αὐταὶ εἰσὶν αἱ ἄχραι περιπτώσεις τοιοῦτο

δὲ τι ἀποτελεῖ καταπληκτικὴν καὶ κινδυνώδη ἀνάπτυσιν τῆς ἐπιρροῆς τῆς ὑποβολῆς ἐπὶ τοῦ ἐξησκημένου καὶ πρακτικοῦ ὑπνωτιζομένου, ἥτις ἐπὶ τοῦ προσώπου, ὅπερ ἐξ ἔξωτος παρέδιδε τὴν θέλησιν αὐτοῦ καὶ ἀπέβαι-
νον ὑπόδουλον ἄλλω.

Ὁ ἐγκέφαλος, ὡς ὄργανον τῆς διανοίας, εἶναι τόσον περίπλοκος, ὥστε ἀδυνατοῦμεν ν' ἀποπειραθῶμεν τὴν πλήρη ἐρμηγείαν τοῦ μηχανισμοῦ τῆς λειτουργίας ταύτης· ἀλλ' ὑπάρχουσι γεγονότα, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν συνήθων ἡμῶν γνώσεων, παρέχοντα μῖτον τινὰ καὶ διὰ τοῦτο. Ὑπάρχει χρονικὸν στοιχεῖον ἐν πάσαις ταῖς τῶν νεύρων καὶ ταῖς τοῦ ἐγκεφάλου ἐνεργείαις. Κοινότατον εἶναι τὸ νὰ κατακλίνηται τις λέγων καθ' ἑαυτὸν: «Θὰ ἐγερθῶ τῇ ὅρᾳ ὡρᾶ τῆς πρωίας, διότι ὄφειλό νὰ προφθάσω τὴν δεῖνα ἀμαξοστοιχίαν». Τοῦτο εἶναι κοινότατον παραδειγμα ἀναβαλλομένης ὑποβολῆς, διενεργουμένης ἐν στιγμῇ ὑποδειχθείσῃ πρὸ ἰκανῶν ὥρῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐνεργειῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος συνταρακτικὴ προσβολὴ ὑπὸ πυρετοῦ ἐπανέρχεται κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν καθ' ἑκάστην τρίτην ἢ τετάρτην ἡμέραν. Ἡ αἴσθησις τῆς πείνης εἶναι περιοδική, ἀναλόγως τῆς περὶ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος ἢ δείπνου συνηθείας. Ἡ περιοδική, χρονομετρικὴ καὶ ἀκουσία λειτουργία τοῦ νευρικοῦ συστήματος εἰσάγεται εἰς τὸν ὑπνωτισμὸν. Ὑπάρχουσιν ἄλλα πολυπλοκώτερα παραδείγματα χρονικοῦ στοιχείου ἐν ταῖς ἐνεργητικαῖς καὶ παθητικαῖς ἐνεργείαις τοῦ ἐγκεφάλου. Ὑπάρχουσι δύο ἢ τρεῖς ἀθνεπικώταται περιπτώσεις καθ' ἃς πρόσωπα εὑρέθησαν ζῶντα δύο διαφόρα εἶδη ζωῆς, μετὰ διαφόρων διανοητικῶν χαρακτήρων καὶ διαφορῶν ἰκανότητος ἐν κανονικοῖς χρονικοῖς διαστήμασι κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους, οὐδὲν γινώσκοντα καὶ οὐδὲν ἐνθυμούμενα κατὰ τὴν μίαν περίοδον ἐκ τῶν ὅσα ἐσκέπτοντο ἢ ἐπραττον κατὰ τὴν ἄλλην. Ποτέρα τῶν δύο τούτων θεωρητέα ὡς ἡ ὁμαλὴ κατάστασις τῆς λειτουργίας τοῦ ἐγκεφάλου καὶ ποτέρα ἡ ἀνώμαλος ἢ ὑπνωτικὴ, τοῦτο δυσχερῶς δύναται νὰ καθορισθῇ. Ἡ ἀναπόλησις ὅμως τῶν γεγονότων τούτων ἀρκεῖ νὰ καταδείξῃ ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ χρονικοῦ στοιχείου ἐν τῇ ἀναβαλλομένῃ ὑποβολῇ οὐδὲν ἔχει τὸ ὑπερφυσικόν, οὐδὲ συνεπάγεται τὴν εἰς τὸ ἄτομον παροχὴν νέων δυνάμεων καὶ ἀποτελεῖ ἀπλῶς τὴν ἐν προκεχωρημένῳ καὶ λίαν ἀνεπτυγμένῳ βαθμῷ εἰσαγωγὴν ὑπνωτισμοῦ λειτουργικῆς ἐνεργείας, φυσικῆς κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον ἐν πᾶσι τοῖς ἐγκεφαλοῖσι.

Οὐκ ἄσχετον πρὸς τ' ἀνωτέρω, ἠγούμεθα τὴν ἐσχάτως γενομένην ὑποβολὴν νομοσχεδίου ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ πρὸς περιορισμὸν τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ ὑπνωτισμοῦ. Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τιτοφορεῖται: «Νόμος πρὸς παρακώλυσιν τῆς δημοσῆς τελέσεως πειραμάτων ὑπνωτισμοῦ καὶ τῆς διενεργήσεως ὑπνωτισμοῦ ὑφ' οἰουδήποτε ἄλλου, ἐξαιρέσει τῶν ἀρμοδίως δικαιουμένων πρὸς τοῦτο ἰατρῶν». Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἄρθρα:

- 1) Παράνομον ἔσται διὰ πρόσωπον, ἐξαιρέσει τῶν νομίμως δικαιουμένων πρὸς τοῦτο ἰατρῶν, νὰ τελεῖ κατὰ τὴν διάρκειαν διαλέξεων πρὸς σπουδαστὰς τῆς ἱατρικῆς ἢ ἐνώπιον ἐπιστημονικῶν σωματείων, πειράματα ὑπνωτισμοῦ δημοσίᾳ.
 - 2) Παράνομον ἔσται διὰ οἰονδήποτε πρόσωπον, ἐξαιρέσει ἰατροῦ νομίμως δικαιουμένου πρὸς τοῦτο, νὰ ὑπνωτίζῃ ἄλλο πρόσωπον.
 - 3) Πᾶν πρόσωπον παραβιάζον εἴτε τὸ ἐν εἴτε τὸ ἄλλο τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τοῦ νόμου τούτου θεωρηθήσεται ἔνοχον πλημμελήματος.
- Πάντες οἱ ἰατροὶ τῆς πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης θὰ ὑπεστήριζον, κατὰ τὴν γενικὴν προσδοκίαν, τὸ νομοσχέδιον τοῦτο.

Η ΛΕΓΕΩΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ.

Ὅλιγοὶ γινώσκουσιν ἐπακριβῶς τί πράγματι εἶναι ἡ «λεγεὼν τῆς τιμῆς» ἢ τοσοῦτον προσφιλέως τῇ καρδίᾳ ἐκάστου τῶν Γάλλων. Ἐν Ἀγγλίᾳ π. γ. οὐδὲν ὑπάρχει καθ' ὁλοκληρίαν ἀνταποκρινόμενον πρὸς αὐτήν, δυνατόν ὅμως νὰ σχηματίσῃ τις ἰδέαν τῆς ἀξίας, ἣν τὸ ἀξίω-

